

I. HLEDÁNÍ BOHA - 9. Má Bůh zájem o každého člověka?

Jeden člověk měl dva syny. Oba byli dospělí a žili v domě svého otce, kde měli otcovskou lásku, rodinné zázemí, domov, poctivou práci na hospodářství svého otce a dostatek všeho dobrého pro svůj život. Oba tito synové měli vlastní představu o svém životě. Ten mladší si usmyslel, že svou představu lépe naplní mimo otcovský dům. Když tato idea dozrála v pevné rozhodnutí, přišel za svým otcem a požádal jej, aby mu dal podíl na majetku, který by mu připadl z dědictví. Otec pak rozdělil svůj majetek mezi oba své syny. Nedlouho poté se mladší syn vybral na cestu do daleké země. Otec syna velice miloval, ale respektoval synovo rozhodnutí odejít pryč. Mladší syn svůj podíl z dědictví prohrál. V oné zemi pak vypukl hladomor a on začal trpět nouzí. Připojil se k jednomu občanovi té země, který ho poslal na svá pole, aby pásł vepře. Tehdy se toužil nasytit alespoň lusky, které žrali vepři, ale ani ty mu nikdo nedal. Jeho otec měl přitom mnoho služebníků, kteří nikdy nehladověli, zatímco on hynul hladem. Pak onen syn přišel k rozumu. Uvědomil si, že opuštěním svého otce a nemorálním životem prohrál vůči milujícímu otcí. Teď toho upřímně litoval a rozhodl se k němu vrátit. Už ne jako syn, ale jako služebník. Ještě byl daleko od otcovského domu, když jej spatřil jeho otec a pohnut soucitem přiběhl, padl mu kolem krku a políbil ho. A syn mu vyznal: “Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou a nejsem už hoden být nazýván tvým synem.” Jeho otec však přikázal svým služebníkům, aby synovi oblékli nejlepší roucho, na jeho prst navlékli prsten, obuli mu boty a připravili hostinu “neboť tento můj syn byl mrtev, a ožil; byl ztracen, a je nalezen...” Milujícím otcem ve výše uvedeném podobenství z Bible (Lukáš 15:11-24 NBK) je Bůh a mladším synem by mohl být kterýkoliv člověk. Bůh dal člověku při početí čistého ducha a různé talenty. Těmito talenty však člověk mrhá na hříšný život. Hříchy poskvřnil svého ducha a oddělil se od čistého a milujícího Boha. Bez vztahu s Bohem člověk hyne. Pokud si však člověk uvědomí svou zoufalou situaci, do které se dostal svými hříchy, činí pokání ze svých hříchů (lituje a odvrátí se od svých hříchů) a obrátí se k Bohu, je Bůh ochoten smilovat se nad takovým člověkem. Na podkladě oběti Ježíše Krista mu odpustí jeho hříchy a jednoho dne ho přijme k sobě do svého věčného nebeského příbytku jako své dítě.

Pokud se snad někdo domnívá, že nemá hříchy a nepotřebuje Boží odpuštění, tak se dopouští sebeklamu. Hříchem je každé jednání v rozporu s Boží vůlí, která je pro nás zapsaná v Novozákonních Písmech Bible. Hříchem není jenom pomluva, pokrytectví, lež, podvod, smilstvo, manželská nevěra, krádež, lakota, závist, nenávisť, bezprávné násilí, vražda, každé další zlo vůči jinému člověku, ale i to, když člověk nekoná to, co je dobré, když neuctívá a neoslavuje svého Stvořitele Boha, když mu neprojevuje vděčnost za všechno, co pro něj Bůh učinil. Pokud se někdo naopak domnívá, že má příliš mnoho hříchů, že o takového člověka, jako je on, Bůh nemůže mít zájem a že mu Bůh hříchy neodpustí, tak se rovněž dopouští sebeklamu. Saul z Tarsu (pozdější apoštol Pavel), předtím, než se mu na cestě do Damašku zjevil vzkříšený Ježíš Kristus, pronásledoval křesťany. Trestal je v synagogách. Nutil je, aby se rouhali proti Bohu. Vyhrožoval jim smrtí. Vstupoval do jejich domovů a odvlékal muže i ženy do vězení. Když byli křesťané souzeni, Saul hlasoval pro jejich smrt. Vydal se i do Damašku, aby odtud přivedl v poutech křesťany do Jeruzaléma k potrestání. Později v jednom dopise, který je součástí Bible, o sobě napsal, že je prvním z hříšníků a že na něm Ježíš Kristus ukázal všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří k věčnému životu (1. Timoteovi 1:15-16 EB). V jiném dopise, který je součástí Bible apoštol Pavel napsal křesťanům do Korintu:

1. Korintským 6:9 Což nevíte, že nespravedliví⁺ nedostanou⁺ do⁺ dědictví Boží království? Nebludte! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci⁵ ani homosexuálové,^{(5) ř.: měkcí (= oddávající se tělesným hříchům, v užším smyslu: muži zneužívání pro homosex. styk); 10} zloději ani chamtivci, opilci, utrhači ani lupiči⁺ nebudou⁺ dědici Božího království. 11 Takoví⁶ jste někteří byli. Ale⁺ dali⁺ jste⁺ se⁺ omýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu

[našeho] Pána Ježíše [Krista] a v ě Duchu našeho ě Boha.(6) ř.: Toto; (NS)

Dle Bible Bůh má zájem o každého člověka, pokud takový člověk má zájem o Boha, činí-li pokání ze svých hříchů a je-li ochoten přijmout dar spásy skrze Ježíše Krista.

Můj závěr je takový, že víra, že Bůh má zájem o každého člověka, je rozumná víra.

A co Vy? Má Bůh zájem o Vás? O jaké rozumné důvody a důkazy se opírá Vaše víra? Pokud hledáte odpovědi na své otázky, jak svůj vztah k Bohu napravit, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko

revize 06.02.2013